

der ikke maa være et øverste Tilsyn. Det ærede Medlem fra Assens har gjort Lovforslaget nogen Uret, naar han, tilsyneladende i hvert Fald, gik ud fra, at naar Lovforslaget ønsker, at Skolekommissionen skal tage dette op til Overvejelse, saa betyder det, at man ønsker et saadant øverste Tilsyn. Det har man dog egentlig ikke Lov til at paastaa. Der er for Tanken ikke noget i Vejen for, at den højtærede Undervisningsminister ræsonnerer saaledes: Der er i visse Kredse opstaaet den Tanke, at et øverste Tilsyn er heldigt; jeg, Undervisningsministeren, anser den Tanke for forkastelig; nu sætter jeg en Kommission til at undersøge dette Spørgsmaal, og jeg haaber, den kommer til det Resultat, at en saadan Institution er forkastelig! Naar man ønsker noget undersøgt, er det dog ikke en given Forudsætning, at man netop kommer til et positivt Resultat med Hensyn til det, der skal undersøges. Jeg haaber, at hvis det ærede Medlem fra Assens i sin Tid, da han var Minister, har nedsat Kommissioner, har han ikke været af den Mening, at de absolut skulde komme til det Resultat, det ærede Medlem selv ønskede, men at Forholdet skulde undersøges.

Men selve den Omstændighed, at man undersøger Spørgsmaalet, finder jeg i høj Grad betimelig, og jeg tænker mig, at Partiet Venstre mindst af alle kan sætte sig derimod, for et øverste Tilsyn, hvis man ved Tilsyn forstaaer vejledende Fagfolk, sætter man jo i allerhøjeste Grad Pris paa ude i de praktiske Virksomheder, som særlig sender Repræsentanter her ind paa Tingene i Partiet Venstre. Vi bevilger store Summer til Landbrugskonsulenter i Husdyrbruget, i Planteavl, i Havebrug, ja, vi er i Færd med et lille Lovforslag, som gaar ud paa at bevilge Penge til Landbrugskonsulenter med Hensyn til Skovdrift. Hvad vil det sige? Hvilken Tanke ligger der bag ved? En Erkendelse af, at som Vejledning kan i visse Henseender den specielt uddannede være af Værdi, samtidig med at man paa det bestemteste frabeder sig, at man skal kommandere og sige, hvor Skabet skal staa. Der er ikke nogen Husdyravler her i Danmark, som stiller sig paa det Standpunkt, at Statskonsulent Jensen, for at nævne en fremragende, anerkendt Mand, skal kunne kommandere den enkelte Hesteopdrætter med Hensyn til Valget af Avlsdyr. Det er ikke Meningen med Konsulenter. Nej, Meningen er, at denne sagkyndige ad Argumentationens Vej, med Begrundelse vejledende, skal kunne sige til de praktiske Mennesker: Jeg vil raade jer til at arbejde

i den og den Retning. Vil de saa ikke, saa maa de selv tage Skade for Hjemgæld, naar de ikke følger Sagkundskabens Raad. Er de klogere end han, og det kan mange være, navnlig naar det drejer sig om den specifikke Kunst, som det til syvende og sidst er at anvende den videnskabelige Vejledning, nuvel, saa gaar de deres egen Vej og kommer til finere Resultater end det, Konsulenten har kunnet anwise, men de gør det paa eget Ansvar og egen Resiko. Jeg forstaaer den højtærede Ministers Tanke saaledes, at han ønsker, at Kommissionen objektivt skal undersøge, om vort Skolevæsen kunde være tjent med, at der blev oprettet en saadan vejledende Institution, en Institution af Folk, der er særlig inde i Skolesager, og som i paakommende Tilfælde dels ved Selvsyn ude i Skolen, dels ad anden Vej kunde undersøge det Resultat, man kommer til, og eventuelt anwise nye og bedre Veje end den, man allerede har betraadt. Og saa spørger jeg: Hvorledes kan man med Konsekvens paa Forhaand advare mod en saadan Institution, naar vi har talrige Konsulenter paa andre Omraader?

Jeg opfatter Sagen saaledes, medens det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) har en yderst mærkværdig og reaktionær Opfattelse. Jeg siger det lige ud ad Landevejen til det ærede Medlem, fordi det ikke er nogen Uhøflighed, og fordi jeg godt kan lide at forklare det ærede Medlem, hvor reaktionær han er paa enkelte Omraader med Hensyn til Opdragelsen. Det er nemlig ikke sikkert, at man altid har Blik for sine egne smaa Skavanker (Munterhed). Jeg indkasserer øjeblikkelig med Glæde denne Munterhed, jeg har selvfølgelig akkurat samme Fejl som andre paa det Omraade og venter ogsaa, at det ærede Medlem med sin Slagfærdighed vil prøve paa at finde en lignende lille Skavank hos mig; men det er i nøjeste Overensstemmelse med, hvad jeg holder paa: fri Kritik, fri Argumentation, altsaa det ærede Medlem har fri Bane. Det ærede Medlem udtalte nogle spydige Ord om de professionelle Pædagoger, der ikke selv kan opdrage Børn. Denne Udtalelse var tilsyneladende meget uskyldig, men den er i Virkeligheden meget reaktionær og farlig, og da det er et saa uhyre vigtigt Samfundsanliggende, vi drøfter, og da jeg erkender, at det ærede Medlem fra Assens har en levende og varm Interesse for Opdragelsen, finder jeg det rigtigt, at jeg gør det ærede Medlem opmærksom paa, hvor reaktionært han ser paa Sagen, og hvor farlig denne Udtalelse er. Der er nemlig i Øjeblikket i